

4th September 1959]

IV. GOVERNMENT RESOLUTION.

AMENDMENT TO LAW RELATING TO PENSIONS.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I beg to move—

"Whereas, with a view to provide for the recovery of Government dues from pension, it is necessary to amend the law relating to pensions;

And whereas, with a view to securing uniformity of legislation on the subject throughout the Union of India, it is desirable that Parliament should pass a law relating to pensions applicable to the whole of India, replacing the Pensions Act, 1871 (Central Act XXIII of 1871);

Now, therefore, in pursuance of clause (1) of Article 252 of the Constitution of India, this Assembly resolves that the matter aforesaid and all other matters connected therewith or incidental thereto, in so far as they fall within entry 42 in List II (State List) of the Seventh Schedule to the Constitution of India shall, in this State, be regulated by an Act of Parliament."

கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தத் தீர்மானமானது அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு ஓய்வு கால நிதி ஒதுக்குவதில் இருக்கக்கூடிய ஒரு சிக்கலைத் தீர்ப்பதற்காகச் சட்டத்தை மாற்ற வேண்டும் என்பதற்காகக் கொண்டுவரப்படுகிறது. இப்போதுள்ள சட்டப் பிரகாரம், நாம் ஒரு அதிகாரிக்குப் பென்ஷன் கொடுத்து விடுவோமேயானால், பின்னர் அந்தப் பென்ஷனிலிருந்து எந்த விதமான தொகையையும் திரும்ப வசூலிக்க முடியாது. உத்தியோகஸ்தர்கள் சர்க்காரில் வேலையில் இருக்கும்போது அவர்கள் சர்க்காருக்குக் கொடுக்க வேண்டிய பணம் ஏதாவது கொடுக்கப் படாமல் அவர்கள் ரிடையரானதும் அது நிலுவையாக இருக்கலாம். மேலும், சில சமயங்களில் அவர்கள் ஏதாவது தவறுகள் செய்து அத்தவறுகள் காரணமாகச் சர்க்காருக்கு நஷ்டம் ஏற்பட்டிருந்தால் அதற்கான பணத்தை அவர்களிடமிருந்து வசூலிக்க வேண்டும். சில சமயங்களில், அவர்கள் சர்க்காருக்குச் சொந்தமான கட்டிடங்களில் வசிக்கிறார்கள். அதற்காக அவர்களிடமிருந்து வாடகைப் பணம் வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. இந்த மாதிரியாக சர்க்காருக்கு அவர்களால் கொடுக்கப்பட வேண்டிய பணம் அவர்களால் கொடுக்கப்படாமல் இருக்கும்போது, உடனடியாக அவர்களுக்கு இவ்வளவு பென்ஷன் கொடுக்க வேண்டும் என்று உத்திரவு போட்டுவிட்டால் அந்தப் பென்ஷன் தொகையிலிருந்து நிலுவைகளை நாம் வசூலிக்க முடியாது. இந்தக் காரணத்தால், அவர்களிடமிருந்து சர்க்காருக்கு வந்து சேரவேண்டிய பணம் எவ்வளவு என்று முடிவு செய்யும் வரையில், அதை எப்படி பென்ஷனிலிருந்து வசூலிப்பது என்று முடிவு செய்யும் வரையில், அவர்களுக்கு பென்ஷன் கொடுக்கும்படி உத்திரவு போட முடிவதில்லை. இந்த உத்திரவைப் போடுவதில் இவ்வாறு காலதாமதம் ஏற்படுவதால் பல அதிகாரிகள் ரிடையரானதும் கஷ்டப்பட வேண்டி இருக்கிறது. ஆனால் அவர்களுக்கு உடனடியாகப் பென்ஷன் கொடுத்துவிடலாம் என்று உத்திரவு போட்டுவிட்டால் அவர்களிடமிருந்து நமக்க வந்துசேர வேண்டிய பணத்தைக்கூட நாம் அதிலிருந்து கழித்துக் கொள்ள முடியாது. இக்குறையைப் போக்குவதற்காகச் சட்டத்தை மாற்ற வேண்டியது அவசியமாகிறது. சட்டத்தை அந்த முறையில் மாற்ற வேண்டுமானால் நம் ராஜ்யத்தைப் பொறுத்த அளவில் மட்டும் மாற்ற வேண்டுமா அல்லது அகில இந்திய ரீதியில் மாற்ற வேண்டுமா என்று பார்ச்சும்போது, திருத்தச் சட்டம் எல்லா ராஜ்யங்களுக்கும் ஒரே மாதிரியாக இருக்க வேண்டும் என்பது தெரிகிறது. எல்லா ராஜ்யங்களுக்கும் பொதுவாகச் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டுமானால் அதற்கு எல்லா ராஜ்ய சபை

[Sri C. Subramaniam] [4th September 1959]

சபைகளும் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். அதற்குரிய நோக்கத்தைக் கொண்டது இந்தத் தீர்மானம். பென்ஷன் சட்டத்தைப் பார்லிமெண்ட் உரிய முறையில் திருத்தியமைக்க வேண்டும் என்று இது கூறுகிறது. இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரிக்க வேண்டுமென்று கனம் அங்கத்தினர்களைக் கேட்டுக் கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : The resolution is before the House for discussion.

*SRI P. S. CHINNADURAI : கனம் சபாநாயகர், அவர்களே, கனம் நிதி அமைச்சர் கொண்டு வந்திருக்கும் தீர்மானத்தை ஆதரிப்பதுடன், அவர் இதில் வெளியிட்டிருக்கும் கருத்தோடு இன்னும் சில நோக்கங்களையும் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று அவரை மன்றாடிக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். பென்ஷன் சட்டத்தை உரிய முறையிலும் விரிவான முறையிலும் திருத்த வேண்டுமென்று நாம் பாராளு மன்றத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறோம். இக்காலத்தில், பென்ஷன் வாங்கிக் கொண்டு அரசாங்க உத்தியோகத்திலிருந்து விலகியுள்ள (ஒய்வுபெறும்) உயர்ந்த அதிகாரிகள் மீண்டும் வேறு ஏதாவதொரு தனிப்பட்ட நிர்வாகத்தில் வேலை செய்யப் போய்விடுகிறார்கள். அங்கே முழுச் சம்பளம் வாங்குகிறார்கள். அதே சமயத்தில் பென்ஷனும் வாங்குகிறார்கள். இதற்குப் பல உதாரணங்களை நாம் சமீப காலத்தில் கண்டோம். அரசாங்க உத்தியோகத்திலிருந்து ஒய்வு பெற்றுக்கொள்ளும் உயர்தரப் போலீஸ் அதிகாரி ஒருவர் சர்க்காரிடமிருந்து பென்ஷன் வாங்கிக்கொள்கிறார். அதே சமயத்தில் அவர் அரசாங்க உத்தியோகத்தில் இருந்தபோது எந்தத் துறையில் இருந்தாரோ அது சம்பந்தப்பட்ட டிராபிக் கம்பெனியில் வேலைக்குப் போய் விடுகிறார். ஒருவர் தொழிற் கோர்ட் நீதிபதியாக இருக்கிறார். அவர் தம் உத்தியோகத்திலிருந்து விலகியவுடன் பென்ஷனையும் வாங்கிக்கொண்டு ஒரு தனிப்பட்ட முதலாளியிடம் உத்தியோகத்தில் அமர்ந்துவிடுகிறார். சர்க்கார் உத்தியோகத்தில் மிக உயர்ந்த அதிகாரியாகத் தொழில் இலாகாவில் இருந்தவர் பென்ஷன் வாங்கிக் கொண்டு முதலாளிகள் கூங்கத்தில் காரியதரிசியாக வேலை பார்க்கிறார். இவ்வாறு இவர்களுக்கு ஒரு பக்கத்தில் பென்ஷன் வருகிறது; மற்றொரு பக்கத்தில் முழுச் சம்பளமும் வருகிறது. இவர்கள் இந்தச் சேவைகளை சமூக ஊழியம், பொதுப் பணி என்ற முறையில் செய்வதில் நமக்கு ஆட்சேபனை இல்லை. சமூகத்தில் தொழிலாளர்கள் முதலாளிகள், பொதுமக்கள் ஆகிய இத்தனை பேருக்கும் மத்தியில் நடு நிலைமைக் கொள்கையைக் கடைப்பிடிக்கும் அரசாங்க அதிகாரிகளாக இருந்தவர்கள், ரிடையரான பிறகு தனிப்பட்ட முதலாளியிடம் வேலை பார்க்கும்போது சமூகத்தில் ஒரு பிரிவினருக்கு மட்டும் ஆதரவாளர்களாக இருப்பதால், அப்போது அவர்கள் தங்களுக்குக் கிடைக்கும் சம்பளத்தை மட்டும் வைத்துக் கொள்ளட்டும், பென்ஷன் வாங்க வேண்டாம். அப்படி இல்லாவிட்டால், பென்ஷன் வாங்குபவர்கள் தங்கள் சேவையை அப்படிப்பட்ட உத்தியோகங்களுக்கு உட்படுத்திக் கொள்ளக் கூடாது என்று விதிக்கலாம். அவர்கள் தங்கள் சேவையைத் தனிப்பட்டவர்களிடம் ஒப்படைத்தால் அவர்களுக்குத் தரும் பென்ஷனிலிருந்து பணத்தவச் சர்க்கார் பிடித்துக் கொள்ளும் முறையில் இந்தச் சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டும். இது மிகவும் முக்கியமானது. இது சம்பந்தமாக பட்ஜெட் சமயத்தில் மசோதா கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டிருந்தேன். இப்போது நிலவும் முறை ஒரு கெட்ட சம்பிரதாயத்தை ஏற்படுத்துகிறது. ரிடையரான அதிகாரிகளின் செய்கை மற்ற அதிகாரிகளுக்கு ஒரு நப்பாசையை ஏற்படுத்துகிறது. ஒய்வு காலத்திற்கு ஒன்றிரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இருந்து அதிகாரிகள் தங்கள் உத்தியோகத்தைத் தவறாகப் பயன்படுத்தி ஒரு சிலரின் விஸ்வாசத்தைப் பெற்று, ஒய்வு காலத்தில் அவர்களிடம் உத்தியோகத்திற்குச் செல்ல முயற்சி செய்யும் கெட்ட சூழ்நிலையை இது உண்டாக்குகிறது. இப்படிப்பட்ட ஆசை உயர்தர அதிகாரிகளுக்கு ஏற்பட்டால், அது அரசாங்க இயந்திரத்தையே கெடுத்துவிடும், அரசாங்க இயந்திரத்தின் திறமையைக் குறைக்கும். அரசாங்க இயந்திரத்தின்பால் மக்களுக்குள்ள நம்பிக்கையையும் குறைக்கும். இது கண்டிப்பாகக் கவனிக்க

4th September 1959] [Sri P. S. Chinnadurai]

படவேண்டிய விஷயம். தாட்சணயத்திற்கு அருகதையற்ற விஷயம். இந்த நோக்கம் நிறைவேறும் முறையிலும் சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டுமென்று பாராளுமன்றத்திற்குத் தொவிகக வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI T. T. DANIEL : Sir, while supporting the motion before the House, I would like to bring to the notice of the Government some facts. At present, the pension amount that has to be given to the Government servants is not given as soon as they retire from their service. It is well known that there is considerable delay in granting the pension amount. Since this amount is given more or less as a sort of compensation to these Government servants, for meeting their livelihood after they retire from Government service, it is only just and proper that the Government should grant the pension amount as soon as they retire from service. All unnecessary delays in granting the amount should be avoided. I would suggest to the Government that while making their recommendation to the Government of India, there should also be a recommendation for providing that the pension amount that has to be given to a retired Government servant should be given without any unnecessary delay.

Then, Sir, coming to recovery of dues to the Government from the pension amount, I like to make a suggestion to the Government. The principle underlying the granting of pension is, as I already stated, that it should serve as some sort of a provision for the wife and children of the Government servants after they retire from Government service. The provisions of the Civil Procedure Code, I believe, exclude pension amount from being attached. There are certain things which can be attached and certain amounts which cannot be attached under the provisions of the Civil Procedure Code, that is now in existence in our country. The fundamental principle that had been adopted in enunciating that provision in the Code was that certain amount which is exclusively for the use of the wife and children of the retired Government servant for eking out their livelihood should be outside the scope of attachment. I think that the Hon. Minister for Finance will also keep that in view while making the recommendation to the Union Government, namely, whether the whole pension amount should be liable for attachment or whether at least a portion of the amount alone should be liable. These are the matters which the Government should seriously consider.

SRI K. ANBAZHAGAN : மதிப்பிற்குரிய மன்றத் தலைவர் அவர்களே, அரசாங்க அலுவலிலிருந்து விடுதலை பெற்றுச் செல்லுகிறவர்கள் விடுதலை கால ஊதியத்தை உடனடியாகப் பெறுவதற்கு உதவும் முறையில் சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டுமென்று கோரும் இந்தத் தீர்மானத்தின் பொதுவான கருத்தை நான் வரவேற்கிறேன். (குறுக்கீடு) இதில் விடுதலை எங்கே இருக்கிறது என்று மதிப்பிற்குரிய அமைச்சர் கேட்கிறார். அரசாங்கத்தில் பணியாற்றுவவர்களுக்கு விடுதலை இல்லை என்ற உணர்ச்சி சிலருக்கு இருக்கிறது போலும். அரசாங்க ஊழியத்திலிருந்து கடைசியில் விலகிச் செல்லும் கட்டத்தைத்தான் நான் விடுதலை என்று குறிப்பிடுகிறேன்.

[Sri K. Anbazhagan] [4th September 1959]

விடுதலை பெற்ற அதிகாரிகள் விடுதலைக் கால ஊதியம் (பென்ஷன்) பெறும்போது அவர்கள் பெற்ற தொகை அளவிற்கு மீறி இருந்தால் அதை வசூலிப்பதற்கும், அவர்கள் ஊழியத்தில் இருந்தபோது தவறுகள் செய்திருந்து அவைகளுக்காக அவர்கள் அரசாங்கத்திற்குக் கொடுக்க வேண்டிய பணத்தை விடுதலைக் காலத்தில் வசூலிக்க வேண்டியிருந்தால் அதை வசூலிப்பதற்கும் வகை செய்யும் முறையில் சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டும் என்று பாராளுமன்றத்தைக் கேட்டுக்கொள்ளும் இந்தத் தீர்மானத்தின் பொதுவான கருத்தை நான் வரவேற்கிறேன்.

ஆனால், திரு. சின்னதுரை அவர்கள் எடுத்துக்காட்டியது போல, விடுதலை பெற்றுச் செல்கிறவர்கள், ஓய்வு பெற்றதற்குப் பின்னரும், மாறுபட்ட வேறு துறையில் பணியாற்றச் செல்வது, அவரது உடல்நிலையைக் கருதி—அவரது திறமையைக் கருதி உண்மையாகவே அது பயன்படத்தக்கதாக இருக்கலாம். அப்படிச் செல்லும்போது அரசாங்கத்தில் பணியாற்றிய துறையோடு ஒட்டிய ஒரு துறையில், அரசாங்கத்தில் பணியாற்றும்போது பின்னால் பயன்படக்கூடிய முறையில் செய்துகொண்டு, பணியாற்றும் போது அதிலேயுள்ள பல குறைபாடுகள் வெளியாகின்றன. அதே துறையில் பின்னர் ஈடுபடுவதைக் குறித்து சென்னை அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த வரையில் அதிக அளவுக்கு உதாரணங்களைக் காட்டுவது இயலாது என்று சொன்னாலும் மீத்திய அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த வரையில் ஏராளமான உதாரணங்கள் குவிந்து இருக்கின்றன. முக்கியமாக அரசாங்கத்தில் பணியாற்றிய நேரத்தைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு அந்த நேரத்தில் சில வசதிகளைச் செய்துகொண்டு அதே துறையில் வேறு இடங்களில் பணியாற்றுவதில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். இந்த பென்ஷன் வதி முறைகளைத் திருத்தும் நேரத்தில், அரசாங்க ஊழியத்திலிருந்து ஓய்வு பெறக்கூடியவர்கள், பின்னால் வேறு ஊழியத்தைப் பெறுகிற முயற்சியில் ஈடுபடும் போது அவர்கள் பெறக் கூடிய ஊதியத்தின் அளவும், வாங்கக் கூடிய பென்ஷன் அளவும் சேர்ந்து முன்பு பெற்ற தொகைக்கு மேல் போகாமல் இருந்தால் நல்லாக இருக்கும். ஊதியம் எந்த அளவு இருக்கிறதோ அதைப் பொறுத்து பென்ஷனில் இந்த அளவு பெற்றுக் கொள்ளலாம் என்ற விதியை அமைப்பது நல்லது. 100 ரூபாய் ஊதியத்தில் இருந்து 50 ரூபாய் பென்ஷன் பெற்றுக்கொண்டிருக்கக் கூடியவர் ஓய்வு பெற்ற பிறகு ஊழியத்தில் ஈடுபட்டு 100 ரூபாய் சம்பளம் பெற்றால் அவர் நல்ல முறையில் வாழக்கூட நடத்த வழியேற்படும், இல்லையானால் அவர்கள் குற்றவாளிகளாக ஆகக்கூடிய நிலை ஏற்படக்கூடும். அதே நேரத்தில் பெரிய உத்தியோகத்தில் இருக்கக் கூடியவர்கள், ஓய்வு பெற்ற பிறகு, 2,000 ரூபாய், 3,000 ரூபாய் பெற்று வந்தவர்கள் அதே அளவுச் சம்பளத்துக்கு வெளியே வேலைக்குச் செல்லும்போது, அவர்களுக்கு பென்ஷன் அளிப்பது முறையற்றதாகும். அம்மாதிரி நேரங்களில் பென்ஷன் கொடுப்பதை நிறுத்தவும் அல்லது வேறு பணிகளில் ஈடுபடுவதைத் தடை செய்யவும் இந்தச் சட்டத்தில் இடம் இருக்கவேண்டும்.

மற்றொன்று, இந்த பென்ஷன் அளிக்கும் நேரத்தில் பலர் 5 ஆண்டு காலம் 6 ஆண்டு காலம் 300 ரூபாய் அல்லது 400 ரூபாய் ஊதியம் பெற்றவர்கள் அந்தத் துறையில் உறுதி செய்யப்படாத காரணத்தினால் அதற்கு முன்னால்—5 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால்—200 ரூபாய் ஊதியம் பெற்றிருந்தால் அதற்கு ஏற்றவாறு பென்ஷன் கணக்கிடுகிறார்கள். கன் பெர்மட் போஸ்ட், கன்பெர்மட் ஸர்வீஸ் எந்த அளவு இருக்கிறதோ அந்த அளவுக்குத் தான் கணக்கிட்டுக் கொடுக்கிறார்கள். அப்படிச் செய்வதானது அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை திடீரென்று சரிப்பதாக இருக்கிறது. ஓய்வு பெறக்கூடிய நேரத்தில் 500 ரூபாய் அல்லது 600 ரூபாய் பெற்று வந்தாலும், 250 ரூபாய் இருக்கக்கூடிய ஒரு போஸ்ட்டில் தான் கன்பர்மேஷன் ஆகியிருக்கிறது என்ற காரணத்தினால், 125 ரூபாய் பென்ஷன் பெறக்கூடிய அல்லாததற்கு ஆளாகிறார்கள். ஊழியத்திலிருந்து ஓய்வு பெறுகிறபோது ஓராண்டு காலத்துக்குள்ளோ அல்லது ஈராண்டு காலத்திற்குள்ளோ கண்டிக்கு காலத்தில் எந்த அளவு அதிக ஊதியம் இருக்கிறதோ அதை ஏற்றுக்கொண்டு, அதற்குத் தக்கபடி பென்ஷனைக் கணக்கிட

4th September 1959] [Sri K. Anbazhagan]

வேண்டும். ஏறக்குறைய பென்ஷன் பெறத்தக்க அளவுக்கு அந்த போஸ்டில் உறுதி செய்யப்படாத காரணத்தினால் அவர்கள் பென்ஷன் பெறும் காலத்தில் மிகவும் இக்கட்டான நிலைக்கு ஆளாகிறார்கள்.

வேலையிலிருந்து விலகுகிற சமயத்தில் பெறக்கூடிய ஊதியத்திற்குத் தகுந்த முறையில் பென்ஷன் கிடைக்கும் முறையிலும், உயர்ந்த பதவியில் இருக்கக்கூடியவர்கள் பதவியைப் பயன்படுத்தி சுயநலத்திற்கு உபயோகப்படுத்திக்கொண்டு, பதவியில் இருக்கும்போதே வசதிகளைச் செய்து கொண்டு வெளியிலே இன்னொரு வேலையைத் தேடிக்கொண்டு பிறகு அதிக ஊதியம் பெறுவதையும் தடுக்க, அதற்குத் தடை விதிக்கும் முறையில் இந்த விதிகளைத் திருத்தி, பல துறைகளில் நல்ல முறையைக் கையாண்டு வருகிற இந்த சென்னை சர்க்கார் மத்திய சர்க்காருடைய ஆதரவையும் ஒத்துழைப்பையும் பெறவேண்டுமென்று கூறி முடித்தக்கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தத் தீர்மானம் ஒரு குறுகிய நோக்கத்தைக் கொண்டது. குறுகிய நோக்கம் என்று சொன்னால் அளவிலே குறுகிய நோக்கம். சர்க்காருக்கு வரவேண்டிய நிலுவைகள் இருந்தால் எப்படி வசூல் செய்வது என்பதைப் பற்றியது இது. சர்க்கார் உத்தியோகத்தில் இருந்து விலகியபிறகு வேறு இடங்களில் வேலை தேடிக்கொள்வதைப் பற்றி கனம் அங்கத்தினர்கள் சின்னதுரை அவர்களும், அன்பழகன் அவர்களும் சொன்ன கருத்துக்களை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். அவர்கள் தெரிவித்தது மட்டுமல்ல, பார்லிமெண்டில்கூட இதைப் பற்றி சமீபத்தில் விவாதம் நடந்தது. அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரிந்திருக்கலாம். அங்கே இருக்கக்கூடிய அங்கத்தினர்களும் இதே கருத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே இதைப்பற்றிக் கூடிய சீக்கிரத்தில் நமது மத்திய அரசாங்கத்திலும் ஒரு முடிவு செய்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். அதைப் பொறுத்த வரையில் நாம் எந்த அளவுக்கு நிறைவேற்றவேண்டும் என்பதைப் பற்றி நாமும்கூட தனியாக ஆலோசிக்க இடம் இருக்கிறது. ஏனென்றால் ஸ்டேட் பப்ளிக் ஸர்வீஸ், ஸ்டேட் பென்ஷனஸ் எல்லாம் நம்மைச் சேர்ந்தது, நம்முடைய சட்ட சபை பார்த்து எந்தச் சட்டமும் செய்யலாம். இதன் மூலமாக இப்போது பார்லிமெண்டில் சட்டம் செய்ய நம்முடைய அதிகாரத்தை அவர்களுக்குக் கொடுக்க இந்தத் தீர்மானம் வந்திருக்கிறது. ஆகவே இந்தத் 'தீர்மானத்தை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, கனம் அங்கத்தினர்கள் சின்னதுரை அவர்களும், அன்பழகன் அவர்களும் சொன்ன கருத்துக்களை சென்னை சர்க்காரைப் பொறுத்த வரையில் உத்தியோகஸ்தர்கள் உத்தியோகத்திலிருந்து விலகிய பிறகு தனிப்பட்டவர்களிடத்தில் வேலைக்கு அமரவேண்டுமென்றால் குறிப்பிட்ட காலம் வரையில் அனுமதி பெற்றுத்தான் வேலைக்கு அமர வேண்டுமென்று இருப்பதால், இதை மனதில் வைத்துக்கொண்டு அதற்கான உத்தரவு பிறப்பிக்க சர்க்கார் முயற்சி செய்யும் என்ற உறுதியைச் சொல்லிக் கொண்டு, மத்திய சர்க்காரும், பார்லிமெண்டும்கூட இதில் கவனத்தைச் செலுத்தியிருக்கிறார்கள் என்று தெரிவித்துக்கொண்டு இந்தத் தீர்மானத்தை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : The question is—

“Whereas, with a view to provide for the recovery of Government dues from pension, it is necessary to amend the law relating to pensions;

And whereas, with a view to securing uniformity of legislation on the subject throughout the Union of India, it is desirable that Parliament should pass a law relating to pensions applicable to the whole of India, replacing the Pensions Act, 1871 (Central Act XXIII of 1871);

[Mr. Speaker] [4th September 1959]

Now, therefore, in pursuance of clause (1) of Article 252 of the Constitution of India, this Assembly resolves that the matter aforesaid and all other matters connected therewith or incidental thereto, in so far as they fall within entry 42 in List II (State List) of the Seventh Schedule to the Constitution of India, shall, in this State, be regulated by an Act of Parliament."

The motion was put and carried and the resolution was passed.

V.—GOVERNMENT BILLS.

(1) THE MADRAS KHADI AND VILLAGE INDUSTRIES BOARD BILL, 1959
(L.A. BILL NO. 10 OF 1959)—*cont.*

MR. SPEAKER : Day before yesterday we had been discussing this Bill and sixteen hon. Members took part in the discussion. I was under the impression that today I can ask the Hon. Home Minister to reply and then take up the clause by clause consideration of the Bill. But today also some hon. Members want to speak. Is it the desire of the House that I should prolong the discussion? As a special case I shall allow another half an hour and limit the time for every speech to five minutes. If six speakers are not forthcoming, I shall close the discussion as soon as the members who have expressed their desire to speak have finished or after half an hour whichever is earlier.

Another point is, I had announced on the 31st August that the last date for receipt of amendments would be 4 p.m. on the 31st itself. As a special case I allowed amendments to be given even on the morning of 1st September. When the agenda was circulated on the 2nd we had only one amendment to this Bill. But hon. Members have again submitted amendments. I could have easily disallowed them. But I am in a difficult fix. Sometimes the Government themselves give amendments without sufficient notice. As per rules three days notice must be given for moving amendments. If I allow Government, as I have done so far, I must allow the hon. Members also to give amendments without sufficient notice. So, under the circumstances as a special case I shall allow all amendments given notice of after the 2nd. But in future I would like the hon. Members as well as the Government to observe the rules.

* SRI N. K. PALANISAMI : கனம் சமாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவின் அடிப்படையான நோக்கம் ஒவ்வொரு உத்தரவுக்கும் காதி போர்ட்டுக்கு அனுப்பி காத்துக்கொண்டிருந்து அவர்கள் சொல்வதை நிறைவேற்றுவதற்குப் பதிலாக, ஸ்டேட் லெவலில் ஒரு போர்டை அதுவும் ஸ்டாட்ச்டரீயாக ஏற்படுத்துவது என்பதுதான். இது வரவேற்கத்தக்கது. இந்தச் சபையிலே இதைப் பற்றிப் பேசப்படும்போது கதர் எல்லாகூட்டத்திலும் கொண்டுவரப்படவேண்டும் என்று பேசப்பட்டது. கதர் தேசபக்தியின் சின்னம் என்பது தேசிய போராட்டங்களில் கலந்துகொண்ட எல்லோருக்கும் பெருமை தரக்கூடிய விஷயம்தான். இந்தக் காதி அண்டு இண்டஸ்ட்ரீஸ் போர்டைப் பொறுத்த வரையில் கிராமப்புறங்களில் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்குவதற்காகத்தான் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 200 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.